

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 75/2025
29.01.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Љубисава Павловића, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Љубисава Павловића - адвоката Вукојице Секулића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К.38/2024 од 14.03.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 451/2024 од 22.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 29.01.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Љубисава Павловића - адвоката Вукојице Секулића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К.38/2024 од 14.03.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 451/2024 од 22.10.2024. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару К.38/2024 од 14.03.2024. године окривљени Љубисав Павловић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године у коју казну му је урачунато и време задржавања. Истом пресудом окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка и према њему је изречена мера безбедности одузимање предмета.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 451/2024 од 22.10.2024. године усвојена је жалба ОЈТ у Зајечару и преиначена пресуда Основног суда у Зајечару К.38/2024 од 14.03.2024. године, у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Нишу окривљеног Љубисава Павловића, за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ, за које је наведеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од три године, у коју казну му је урачунато време

задржавања, док је жалба окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Бранилац окривљеног Љубисава Павловића - адвокат Вукојица Секулић поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати Апелационом суду на поновно одлучивање или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да се правноснажне пресуде заснивају на доказу на коме се по закону не могу заснивати. Као незаконите доказе издваја:

- вештачење НКЦФ Групе за физичко – хемијске анализе и вештачења у Нишу од 01.11.2023. године из разлога што је вештачење вршено на узорку који је прибављен супротно одредбама ЗКП, односно јер је предмет вештачења била биљна материја налик на опојну дрогу марихуану, која је одузета од окривљеног по потврди о привремено одузетим предметима, на захтев овлашћеног службеног лица полиције, без наредбе тужиоца као органа поступка у смислу одредбе члана 113. ЗКП;
- претресање окривљеног, код кога је том приликом пронађена и привремено одузета биљна материја налик на опојну дрогу, обзиром да је исто обављено без наредбе суда, а овлашћена службена лица полиције о предузетој радњи нису одмах поднела извештај судија за претходни поступак, који цени да ли су били испуњени услови за претресање, поступајући супротно одредбама члана 159. и 160. ЗКП;
- потврда о привремено одузетим предметима је такође незаконит доказ, јер је произашла из незаконитог претресања окривљеног.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да су овлашћена службена лица ПУ у Зајечару дана 31.10.2023. године извршили преглед лица Љубисава Павловића, приликом ког прегледа је код њега пронађен један пакет од ПВЦ кесе у коме се налазила ПВЦ кеса црвене боје и у којој се налазила једна ПВЦ кеса зелене боје са сасушеном биљном материјом зелене боје, бруто масе 385 грама, о чему је обавештен поступајући јавни тужилац. Дана 31.10.2023. године Виши јавни тужилац у Зајечару донео је наредбу Кт.58/23 од 31.10.2023. године, којом је одређено физичко хемијско вештачење и то једног пакета од пвц кесе са садржајем сасушене биљне материје налик на опојну дрогу Канабис, бруто масе 385 грама и исто је поверено МУП-у, НКЦФ – одсек у Нишу.

Дакле, како из списка предмета произилази да је критичном приликом обављен преглед лица односно окривљеног Љубисава Павловића, а на шта су полицијски службеници овлашћени у складу са одредбом члана 286. став 1. и 2. ЗКП за коју радњу није потребна наредба надлежног јавног тужиоца, а не претрес лица, како то наводи

бранилац окривљеног у поднетом захтеву, о ком поступању овлашћених службених лица је обавештен јавни тужилац сагласно члану 286. став 4. ЗКП, који је као овлашћени орган у тој фази поступка, у складу са чланом 113. ЗКП, донео наредбу Кт.58/23 од 31.10.2023. године, да се изврши физичко хемијско вештачење сасушене биљне материје зелене боје налик на опојну дрогу марихуану, нето масе 385. грама, то су супротни наводи изнети у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног од стране Врховног суда оцењени као неосновани.

Имајући у виду наведено, те да је у конкретном случају извршен преглед окривљеног у свему у складу са одредбама ЗКП, то су сходно томе, по налажењу Врховног суда, неосновани и наводи захтева браниоца окривљеног којима се истиче да је потврда о привремено одузетим предметима од 30.10.2023. године незаконит доказ, јер је произашла из незаконитог претресања окривљеног.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Љубисава Павловића у осталом делу је одбачен као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, али у образложењу наведене повреде бранилац наводи да је суд повредио општа правила о одмеравању казне прописана чланом 54. КЗ, те да претходна осуђиваност окривљеног ни у ком случају не може бити једини параметар за изрицање казне затвора у тако дугом трајању, да окривљени има 66 година живота и да је осуда човеку у тим годинама, са присутним здравственим проблемима, једнака доживотној затворској казни, на који начин се суштински указује на повреду члана 441. став 1. ЗКП, а која повреда не представља законски разлог због којег је, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни суд у овом делу захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Љубисава Павловића - адвоката Вукојице Секулића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев у односу на наведену повреду закона одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић